Sol da Alma

TAROT · LENORMAND

Ítarleg skýrsla

Viðtakandi: Rita

Sol da Alma — Ást · 18. september 2026

SPURNINGIN

Mér þykir mjög vænt um hann en mér finnst það alltaf vera ég sem leita eftir honum. Á þetta samband framtíð fyrir sér eða er það bara ég sem held í það?

1	Nútíð	**Æðstaprestynjan / Konan**
2	Fortíð	**Myntaás / Akkerið**
3	Framtíð	**Stafasjöa / Stjörnurnar**
4	Hjarta	**Sverðatía / Bókin**
5	Hugur	**Töframaðurinn** *(öfugt)* **/ Garðurinn**
6	Hindrun	**Myntariddari** *(öfugt)* **/ Svipan**
7	Væntingar	**Myntaátta / Kistan**
8	Lokaráðið	**Stafakóngur / Barnið**

Spurningin og svar hjartans

Rita leggur fyrir þetta tarotborð spurningu sem ber í sér djúpa óró um gagnkvæmni og örlög tilfinningatengsla: þá tilfinningu að aðeins önnur hliðin sækist eftir hinni, og efann um hvort þetta samband eigi sér framtíð eða hvort um einmanalega þrjósku sé að ræða. Undir þessu orðalagi býr hin raunverulega spurning: hvort það sem Rita leggur af tilfinningum í sambandið fái hljómgrunn hjá hinni manneskjunni, eða hvort þögn hinnar manneskjunnar beri vott um að viljann skorti til að byggja upp sameiginlega leið. Þessi lögn, sem nefnist Sol da Alma, er byggð upp af átta húsum sem skoða í þaula huglæga afstöðu hinnar manneskjunnar. Hvert hús tekur samtímis við einu tarotspili, sem færir með sér táknrænan auð og erkitýpíska dýpt frumefnis síns, og einu Lenormand-spili, sem festir þá sýn í jarðbundnum, beinum og umbúðalausum veruleika. Nútíðin er efst á borðinu, en Fortíðin og Framtíðin skiptast á bungurnar tvær til hliðanna; Hjartað og Hugurinn sitja á breiðustu oddunum og togast á í gagnstæðar áttir, en Hindrunin og Væntingin standa í hallanum sem liggur niður að neðsta oddinum, þar sem lokaráðið hvílir. Í heild ber borðið vott um áberandi hlédrægni og innhverfu, þar sem algjör fjarvera frumefnisins Vatns, bikaralitarins, leiðir í ljós að tilfinningaflæði og ósjálfráða ástúð vantar í samskiptin eins og þau eru nú. Þetta er þurr lögn, þar sem jörð og loft ráða ríkjum, og það bendir til þess að þótt einhver uppbygging eða skynsamleg íhugun sé til staðar, sé hin manneskjan lokuð inni í innra ferli sjálfsverndar og þagnar og láti hina hagnýtu stjórn sambandsins alfarið liggja í biðstöðu.

Nútíð

Æðstaprestynjan

Konan

Æðstaprestynjan, spil úr stóru arkönunum, opnar hús nútíðarinnar og sýnir hina manneskjuna í djúpri kyrrstöðu og innhverfu. Á myndinni sjáum við kvenveru sem situr á milli tveggja súlna, með bók eða bókfell hálffalið í fellingum skikkjunnar, og horfir fram fyrir sig með órannsakanlegum svip sem ljóstrar engu upp um leyndardóma hennar. Sem annað spil stóru arkananna táknar hún mátt leyndarmálsins, þagnarinnar sem safnar þekkingu en lætur ekkert í ljós, og bendir til þess að hin manneskjan kjósi í dag að halda öllu sem hún finnur og hugsar fyrir sig og taki hljóðláta athugun fram yfir beinar aðgerðir. Lenormand-spilið Konan, sem deilir sama rými, færir þessu húsi beina og áþreifanlega vísun í kvenlega nærveru eða þá persónu sem athyglin í málinu beinist að, og bendir til þess að athygli hinnar manneskjunnar, þótt dulin sé, beinist að þeim sem spyr og viðurkenni mikilvægi þess sem spyr og virkt hlutverk í sambandinu.

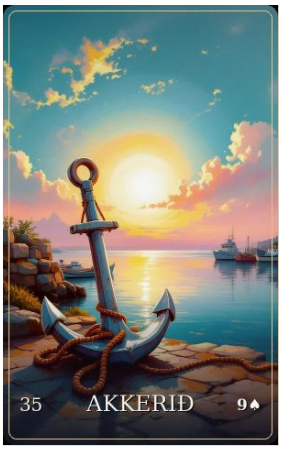
Þegar þessi tvö spil mætast í þessu húsi hittir þurrt og hlutlægt eðli Konunnar tímalausan leyndardóm Æðstaprestynjunnar, og úr verður mjög skýr greining á núverandi ástandi hinnar manneskjunnar. Hún viðurkennir nærveru og gildi þess sem spyr, en svarar þeirri viðurkenningu með algerri þögn og með því að leyna fyrirætlunum sínum. Hér er tengslunum ekki hafnað, heldur neitar hún að bregðast opinskátt við þeim; hin manneskjan kýs að sá sem spyr sýni sig og stígi fram, á meðan hún sjálf heldur sig í skugganum og fylgist með atburðum án þess að skerast í leikinn. Svarið sem þetta hús gefur við spurningu Ritu er að hin manneskjan sé í ástandi mikillar óvirkni: hún veit fullvel hvað er á seyði en kýs að stíga ekkert skref sem hefði í

för með sér berskjöldun eða tafarlausa skuldbindingu.

Fortíð

Myntaás

Akkerið

Myntaás, í stöðu fortíðarinnar, táknar fræ efnislegs og áþreifanlegs tækifæris sem bauðst í upphafi eða á fyrra stigi þessarar sögu. Á myndinni kemur guðleg hönd út úr skýi og réttir fram stóran gullpening yfir gróskumiklum garði, tákn um fæðingu einhvers sem getur vaxið, traustan grunn og raunverulegt verðmæti sem lagt var á borðið. Sem fyrsta stig myntalitarins, sem tilheyrir frumefninu Jörð, sýnir þetta spil að sambandið hófst með fyrirheiti um stöðugleika, líkamleg þægindi og uppbyggingu sem virtist geta staðið á eigin fótum á hinu hagnýta sviði. Lenormand-spilið Akkerið styrkir þennan tón með lykilorðum sínum, öryggi, stöðugri vinnu og því sem festir skip við hafsbotninn, og bendir til þess að í raun hafi verið til staðar tilfinning fyrir festu, fyrir öruggri höfn og fyrir skuldbindingu sem átti að vera traust og varanleg.

Samspil þessara tveggja krafta sýnir að fortíð þessara tengsla einkenndist af sameiginlegum ásetningi um að skapa eitthvað traust sem stæðist storma. Akkerið og Myntaás staðfesta hvort annað og benda til þess að hin manneskjan hafi upplifað sambandið sem dýrmæta gjöf og sem festupunkt í eigin lífi, eitthvað sem veitti henni öryggi og var ekki aðeins stundarduttlungur. Það sem af þessu leiðir og vegur enn í dag er skyldutilfinning og tenging sem liggur í sjálfri uppbyggingunni; hin manneskjan hefur ekki gleymt gildi þess sem sáð var, og minningin um það sem eitt sinn var öryggi og festa er það sem enn bindur hana í huganum við þessa skuldbindingu, jafnvel þótt

athafnirnar hafi brugðist.

Framtíð

Stafasjöa

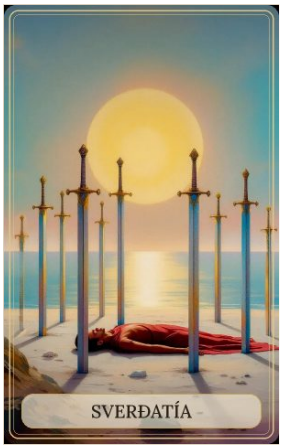
Stjörnurnar

Stafasjöa birtist í húsi framtíðarinnar og lýsir afstöðu hinnar manneskjunnar ef núverandi mynstur helst óbreytt. Á myndinni sjáum við mann uppi á hæð sem mundar staf til að verjast sex öðrum sem rísa gegn honum að neðan; hann sýnir mótstöðu, þrjóska vörn eigin yfirráðasvæðis og neitar að gefa eftir einn einasta millimetra. Sem sjöan í stöfunum, tengd frumefninu Eldi, bendir þetta spil til þess að viðbrögð hinnar manneskjunnar við ágengni eða þrýstingi verði í framtíðinni þau að loka sig enn frekar af í vörn og líta á það þegar sá sem spyr leitar eftir henni ekki sem kærleiksvott heldur sem innrás í persónulegt rými hennar sem kalli á mótspyrnu. Lenormand-spilið Stjörnurnar, sem ber með sér orð leiðsagnar, skýrleika og vonar sem sést langt að, bendir á leit að friði, andlegu ljósi og stefnu sem hún vill halda hreinni af átökum og hversdagslegum þrýstingi.

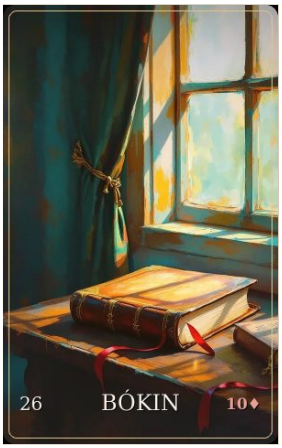
Samspil þessara tveggja spila leiðir í ljós augljósa mótsögn milli þrárinnar eftir skýrleika og viðbúnaðar til varnarbaráttu. Stjörnurnar leita samhljóms og mildrar birtu leiðar sem gerð hefur verið að hugsjón, en Stafasjöa varar við því að hin manneskjan muni telja sér skylt að berjast til að vernda sjálfstæði sitt og þægindaramma. Ef ekkert breytist í því hvernig sá sem spyr nálgast sambandið mun hin manneskjan hafa tilhneigingu til að líta á hverja tilraun til nálgunar sem kröfu sem hún þurfi að verjast; hún dregur sig þá upp á hæðina í huga sínum og heldur í vonina um að hlutirnir leysist

af sjálfu sér, án þess að hún þurfi að leggja það á sig að stíga niður á jörð hins sameiginlega, hagnýta lífs.

Hjarta

Sverðatía

Bókin

Sverðatía, í hjarta hinnar manneskjunnar, sýnir djúpa örmögnun og sársaukafull endalok sem hún ber innra með sér. Á myndinni liggur maður endilangur á jörðinni, með tíu svört sverð í bakinu undir dimmum himni, og gefur til kynna að mörkunum hafi verið náð, að sársaukinn geti ekki orðið meiri og að lýjandi hugarferli sé óhjákvæmilega á enda. Frumefni þessa litar, Loft, sýnir að þjáning hinnar manneskjunnar sprettur af þráhyggjuhugsunum, hörðu mati og ósigurstilfinningu sem hún upplifir sem endanlega, og bendir til þess að hjarta hennar sé í rúst eftir missi eða slit sem hún telur óbætanlegt. Lenormand-spilið Bókin, sem táknar leyndarmálið, geymda þekkingu og það sem á eftir að koma í ljós, sýnir að öllum þessum sársauka og þessari tilfinningu fyrir hruni er haldið bak við lás og slá, án þess að hin manneskjan leyfi neinu af því að sjást út á við.

Samsetning Sverðatíu og Bókarinnar segir mikið um innri einsemd hinnar manneskjunnar. Bókin lokar og innsiglar hina harmrænu mynd Sverðatíu og staðfestir að hún gengur í gegnum sorgarferli eða tilfinningalega örmögnun sem hún neitar að deila með umheiminum; hún kýs fremur að þjást í hljóði en að sýna varnarleysi sitt. Það sem hún finnur innra með sér, og kemur ef til vill aldrei í orð, er að sambandið, eins og það var, sé komið á þann stað sem ekki verður snúið aftur frá, að hringrásinni sé

endanlega lokið og að hún hafi engan kraft eftir til að leggja meira í það eða berjast; eftir situr aðeins þögn lokaðrar bókar sem geymir hennar eigin ör.

Hugur

Töframaðurinn
(öfugt)

Garðurinn

Töframaðurinn, sem birtist öfugur í húsi hugans, bendir til alvarlegrar tvístrunar kraftanna, vanhæfni til að beina viljanum að einu marki og, þegar lengst gengur, hiks eða ómeðvitaðrar hagræðingar með því að láta hluti ógerða. Uppréttur sýnir þetta spil ungan mann með öll frumefnin á borðinu fyrir framan sig, sem beinir orku himinsins niður til jarðar með sprotann á lofti; öfugur sýnir þessi stóri arkani að verkfærin eru til staðar en að viljinn til að nota þau af heiðarleika og með árangri hefur brugðist. Hin manneskjan finnur fyrir vanmætti til að ráða við aðstæðurnar, eða kýs að beita smábrögðum og úthugsaðri þögn til að þurfa ekki að taka skýra ákvörðun. Lenormand-spilið Garðurinn táknar hið opinbera svið, mannfagnaði, það sem blasir við öllum og þörfina á að halda andlitinu gagnvart vinahópnum eða samfélaginu.

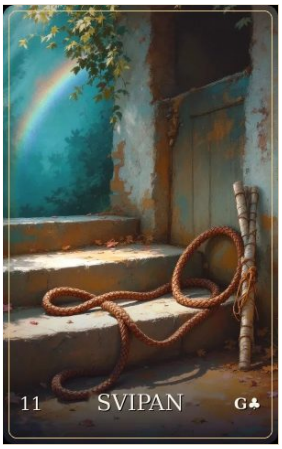
Samspil öfugs Töframannsins og Garðsins skapar alveg sérstaka spennu í huga hinnar manneskjunnar. Á meðan Garðurinn krefst þess að haldið sé uppi ánægjulegri ímynd samveru og félagslegs samhljóms varar öfugur Töframaðurinn við því að hugur hennar starfi á dreifðan og lítt áreiðanlegan hátt á bak við tjöldin. Hún hugsar um sambandið sem eitthvað sem eigi að haldast á yfirborðinu og innan þess sem félagslega þykir viðeigandi, án dýptar raunverulegrar skuldbindingar sem krefst áreynslu og skýrra

athafna; hún vill njóta ánægjulegra samverustunda Garðsins, en hana skortir heiðarleika í hugsun og færni Töframannsins til að gera úr því raunverulegt og markvisst parsamband.

Hindrun

Myntariddari *(öfugt)*

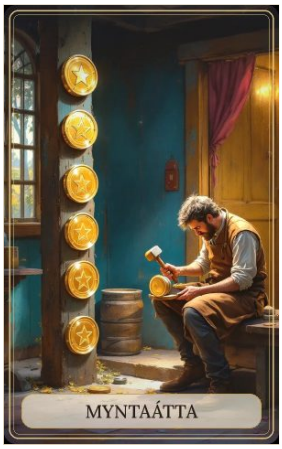
Svipan

Myntariddari birtist öfugur í stöðu hindrunarinnar og gefur til kynna harkalega stöðvun, ósveigjanlega þrjósku og stöðnun sem hindrar alla framvindu. Uppréttur er þessi riddari sá hægasti af þeim öllum; hann fetar ákveðnum skrefum yfir plægða jörð og heldur á peningi sínum af þolinmæði og einbeitni; öfugur stöðvast gangan alveg, þolinmæðin verður að tregðu og varkárnin að blindri neitun um að breyta um stefnu. Hin manneskjan neitar að leggja á sig það sem þarf til að sambandið þokist áfram og kýs fremur kyrrstöðu áhættulausrar rútínu. Lenormand-spilið Svipan færir þessu húsi tón stöðugs núnings, refsingar, endurtekinna mynstra sem særa og árangurslausrar áreynslu sem aðeins leiðir til líkamlegs og andlegs slits.

Samspil öfugs Myntariddara og Svipunnar sýnir að stóra hindrun hinnar manneskjunnar er vítahringur þrjósku og sjálfsrefsingar. Svipan dynur á kyrrstöðu riddarans sem hefur numið staðar og skapar innri spennu sem birtist í pirringi og þreytu en leiðir ekki til gagnlegra athafna. Hin manneskjan upplifir sig fasta í vana og tregðu sem aftra henni frá að halda áfram, og bregst við þessari stöðvun með gremju sem hún fær útrás fyrir í þögn eða í smárifrildum í huganum. Þessi hindrun sýnir að

frumkvæðisleysi hinnar hliðarinnar er ekki aðeins gleymska, heldur virk og þrjósk mótstaða gegn því að breyta ástandinu eins og það er, jafnvel þótt það kosti hana þjáningu.

Væntingar

Myntaátta

Kistan

Myntaátta, í húsi væntingarinnar, lýsir því sem hin manneskjan væntir af þessum tengslum sem nákvæmu, hægu og endurteknu verki. Á myndinni einbeitir handverksmaður sér algerlega að því að meitla gullpeninga, einn af öðrum, án þess að gefa gaum að því sem gerist í kringum hann; það táknar daglega alúð, stöðuga fágun og rútínu handverksins. Þetta spil gefur til kynna að innst inni vænti hin manneskjan þess að sambandinu verði haldið við með stöðugri og hljóðlátri, nánast vélrænni áreynslu, þar sem hvor aðili sinnir sínu verki án mikilla sviptinga eða tilfinningalegra krafna. Lenormand-spilið Kistan færir þó sama húsi lykilorðið um algjör endalok, nauðsynlegt rof og róttæka umbreytingu sem krefst þess að eitt ástand deyi svo annað geti fæðst.

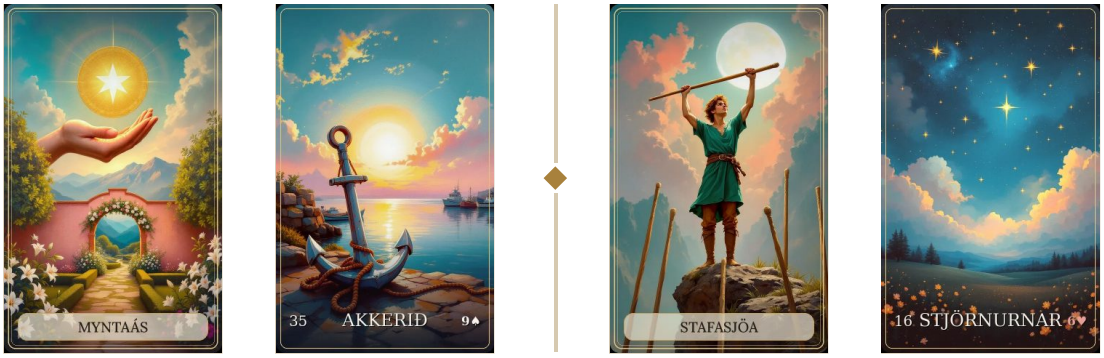
Árekstur Myntaáttu og Kistunnar í þessu húsi leiðir í ljós djúpa gjá í væntingum hinnar manneskjunnar. Kistan ræður yfir Myntaáttu og bendir til þess að hversu mikið sem hún vonar eða reynir að viðhalda handverksrútínu hversdagsins sé henni fyllilega ljóst að þetta form sambandsins er uppurið og verður að taka enda. Innst inni væntir hin manneskjan þess að lokun eða róttæk umbreyting eigi sér stað sem bindi enda á þessa þrautseigju sem ber ekki lengur líf í sér. Hún væntir ekki glæsilegs nýs upphafs í gamla farinu, heldur þess að ljúki hringrás áreynslu sem hefur ekki lengur neina merkingu

fyrir hvorugan aðilann.

Samsvaranirnar

Samsvaranirnar sem teiknast upp á þessu borði gera kleift að tengja saman ólík svið sálarlífs hinnar manneskjunnar; þær draga upp innra kort kraftanna og sýna hvernig núverandi ástand hennar talar við leiðina sem blasir við þeim sem spyr.

Fortíð — Framtíð

FORTÍÐ
Myntaás

FORTÍÐ
Akkerið

FRAMTÍÐ
Stafasjöa

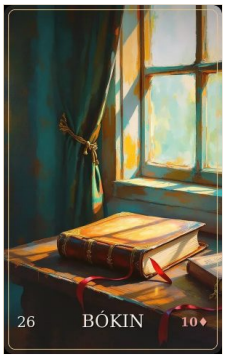
FRAMTÍÐ
Stjörnurnar

Samanburður fortíðarinnar, sem Myntaás og Akkerið marka, og framtíðarinnar, sem Stafasjöa og Stjörnurnar draga upp, leiðir í ljós umskipti frá efnislegu öryggi og traustri skuldbindingu yfir í einangrun og sjálfsvörn. Í fortíðinni fann hin manneskjan í þessum tengslum fræ raunverulegs stöðugleika og örugga höfn þar sem hún gat fest líf sitt; framtíðarmyndin sýnir hins vegar að þetta öryggi hefur breyst í varnarmúr. Ef engu verður breytt hættir hin manneskjan að líta á sambandið sem höfn og fer að líta á það sem yfirráðasvæði sem hún þurfi að verja gegn ágangi; hún kýs þá fremur að halda í hugsjónavon Stjarnanna úr fjarlægð en að skuldbinda sig hinu hagnýta starfi nándarinnar. Þessi skipting bendir til þess að stöðugleiki fortíðarinnar sé ekki lengur drifkraftur, heldur minning sem hin manneskjan reynir að vernda með því að loka sig inni í eigin kastala.

Hjarta — Hugur

HJARTA
Sverðatía

HJARTA
Bókin

HUGUR
Töframaðurinn
(öfugt)

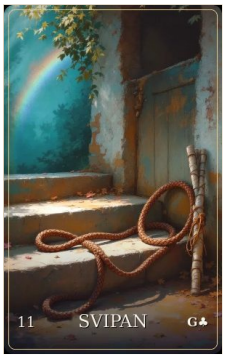
HUGUR
Garðurinn

Öxullinn sem tengir hjartað, þar sem Sverðatía og Bókin búa, við hugann, þar sem öfugur Töframaðurinn og Garðurinn eiga heima, sýnir manneskju sem er djúpt klofin og hrjáð af innra ósamræmi. Í hjartanu er tilfinningin sú að komið sé á endastöð, sársaukinn fullkomnaður og sorgin varðveitt í algerri leynd undir síðum lokaðrar bókar. Í huganum reynir hin manneskjan hins vegar að stýra ásýndinni í gegnum Garðinn og lætur sem allt sé í lagi á félagslega og ytra sviðinu, á meðan öfugur Töframaðurinn sýnir algera vanhæfni hennar til að bregðast skýrt við eða taka heiðarlega ákvörðun um framhaldið. Hér er algert rof milli hrunsins sem hún finnur innra með sér og grímu eðlilegheita eða afskiptaleysis sem hún ber út á við; hin manneskjan hefur ekki kraft til að endurreisa sambandið, en hefur heldur ekki þann skýrleika í hugsun sem þarf til að viðurkenna endalokin opinskátt, og kýs að fela sig á bak við undanbrögð og yfirborðskennd kynni.

Hindrun — Væntíng

HINDRUN
Myntariddari
(öfugt)

HINDRUN
Svipan

VÆNTING
Myntaátta

VÆNTING
Kistan

Þegar við skoðum hindrunina, sem öfugur Myntariddari og Svipan mynda, í beinu samhengi við væntinguna, þar sem Myntaátta og Kistan eru, verður ljóst að hin manneskjan er fangi í vítahring sjálfsskemmdarverka. Hindrunin sýnir þrjóska tregðu sem núningur og slit Svipunnar lemja stöðugt á; væntingin sýnir hins vegar að þótt hún reyni að viðhalda þolinmóðri rútínu Myntaáttu veit hún að Kistan þarf að loka þessari byggingu endanlega. Hin manneskjan væntir endalokanna, en hindrunin kemur í veg fyrir að hún lýsi þeim yfir eða geri eitthvað til að umskiptin gangi hreint fyrir sig; hún kýs fremur að halda þrjóskulega í sársaukafulla kyrrstöðu sem endurtekur sig og refsar sér sjálf hvern dag sem líður.

Nútíð — Lokaráðið

NÚTÍÐ
Æðstaprestynjan

NÚTÍÐ
Konan

LOKARÁÐIÐ
Stafakóngur

LOKARÁÐIÐ
Barnið

Samspil nútíðar hinnar manneskjunnar, sem Æðstaprestynjan og Konan skilgreina, og lokaráðsins til þess sem spyr, sem Stafakóngur og Barnið mynda, sýnir algera andstæðu orkunnar sem krefst róttækrar breytingar á afstöðu. Á meðan hin manneskjan situr í þögulli og dularfullri kyrrð Æðstaprestynjunnar og beinir hlutlausri athygli sinni að Konunni án þess að stíga nokkurt skref, krefst leiðin sem opnast þeim sem spyr virkrar forystu og skýrrar sýnar Stafakóngs, ásamt hreinleika nýs upphafs sem Barnið táknar og því að sleppa takinu. Þögn hennar og óvirkni kalla ekki á meiri ágengni eða eftirsókn af hálfu þess sem spyr; þvert á móti krefjast þær þess að sá sem spyr taki stjórn á eigin örlögum með valdi Stafakóngs og hefji alveg nýja hringrás, án fjötra slitinnar fortíðar.

Borðið í hnotskurn

Heildargreining þessa borðs sýnir greinilega kyrrstæða og hugræna uppbyggingu, þar sem fjarvera frumefnisins Vatns staðfestir að ósjálfrátt flæði ástúðar og tilfinningalegrar næringar vantar í þetta ferli. Með aðeins tvö spil úr stóru arkönunum af sextán ræðst staðan nær eingöngu á vettvangi daglegra ákvarðana, vana og hagnýtrar afstöðu, sem bendir til þess að engin óyfirstíganleg örlagaöfl standi í vegi fyrir sameiningu, heldur einstaklingsbundið val um fjarlægð og þögn. Frumefnið Jörð ræður ríkjum í gegnum myntirnar og færir með sér þunga efnisins, hægagang og þrjósku, á meðan Loft sverðanna færir með sér andlegt slit og einangrun. Á Lenormand-hliðinni stangast endurtekin stef um endalok og rof, eins og **Kistan** og **Svipan**, harkalega á við stöðugleika Akkerisins í fortíðinni og sýna að öryggi fyrri tíma hefur hrakað í stöðugt slitferli.

Kraftlínurnar sýna að þögn nútíðarinnar nærist beint á örmögnun hjartans. Hin manneskjan leitar ekki eftir sambandi vegna þess að hún hefur ekki tilfinningalega orku til þess; **Sverðatía** innra með henni gleypir allt frumkvæði, og öfugur **Töframaðurinn** í huganum kemur í veg fyrir að hún nýti bjargir sínar til að græða tengslin. Hreyfingin í tíma er skýr: sambandið hófst á traustum og dýrmætum grunni í fortíðinni, en festist síðan í tregðu sem stefnir nú í stífa sjálfsvörn í framtíðinni. Ef sá sem spyr heldur áfram

að leita eftir og þrýsta á, án þess að nokkuð komi á móti, er tilhneigingin sú að hin manneskjan upplifi sig æ meira króaða af og svari með fjarlægð, í vörn og fjandskap. Hreinskilna svarið við þessari lögn er að það er í raun aðeins Rita sem heldur í byggingu sem hin hliðin telur innra með sér þegar lokið; hin manneskjan hefur ekki í hyggju að taka frumkvæðið að því að endurnýja tengslin eða byggja sameiginlega framtíð, og kýs að þegja þar til tengslin slokkna af sjálfu sér.

Ráð

Nútíð

Reyndu ekki að knýja fram svar eða rjúfa þögnina sem **Æðstaprestynjan** setur á þessari stundu. Ef hin manneskjan hefur valið innhverfu og leynd verður hver tilraun til nálgunar eða krafna tekin sem ágangur og fær hana til að loka sig enn frekar inni í skel sinni. Leyfðu fjarlægðinni að leiða sannleikann í ljós og verndaðu þína eigin orku.

Fortíð

Viðurkenndu gildi þess sem byggt var upp í fortíðinni, en notaðu ekki minninguna um þá festu sem réttlætingu fyrir því að sætta þig við aðgerðaleysi í nútíðinni. **Myntaás** og **Akkerið** sýna að eitthvað raunverulegt var til staðar, en sú staðreynd skyldar þig ekki til að halda í byggingu sem veitir þér ekki lengur sama stuðning né sömu gagnkvæmni.

Framtíð

Búðu þig undir að mæta varnarmúr ef þú heldur áfram sama mynstri eftirsóknar. **Stafasjöa** varar við því að hin manneskjan muni standa gegn því þegar þú sækir á og verja eigið rými með kjafti og klóm; forðastu því að slíta þér út í tilgangslausum orrustum fyrir einhvern sem hefur kosið að koma sér fyrir á hæð sem enginn kemst upp á.

Hjarta

Sættu þig við að þreytan og endalokatilfinningin sem hinn aðilinn ber í hjarta sínu er ekki eitthvað sem þú getur læknað eða leyst utan frá. **Sverðatía** sýnir örmögnun sem

tilheyrir hans eigin innra ferli, og **Bókin** gefur til kynna að hann vilji ekki deila henni; virtu þessi mörk og reyndu ekki að knýja fram tilfinningalega opnun sem hann getur ekki eða vill ekki veita.

Hugur

Láttu ekki yfirbragð félagslegra eðlilegheita eða tilviljanakennda fundi sem kunna að eiga sér stað í Garðinum villa um fyrir þér. Hugur hinnar manneskjunnar er tvístraður og beinist ekki að sambandinu á neinn hagnýtan hátt, eins og öfugur **Töframaðurinn** sýnir; byggðu ekki væntingar á óljósum loforðum eða látbragði sem þjónar aðeins því að halda andlitinu.

Hindrun

Rjúfðu endurtekningu mynstra sem aðeins valda sliti og gagnkvæmri gremju. **Svipan** dynur á þrjósku öfugs Myntariddara og sýnir að ef þú heldur áfram að reyna að hreyfa þann sem vill ekki hreyfast færir það þér aðeins þjáningu og líkamlega þreytu; hættu að lemja á aðstæðum sem hafa kosið kyrrstöðuna.

Væntingar

Leyfðu Kistunni að gegna hlutverki sínu, að loka því sem hefur ekki lengur líf, í stað þess að reyna að viðhalda vélrænni rútínu Myntaáttu. Hin manneskjan væntir þegar endaloka þessa mynsturs, og ef þú streitist gegn þeirri umbreytingu framlengir það aðeins kvalaástand sem kemur í veg fyrir að ný tækifæri fæðist í lífi þínu.

Lokaráðið

Stafakóngur

Barnið

Lokaráð þessarar lagnar birtist í neðsta oddi borðsins, þar sem **Stafakóngur** og **Barnið** sameinast til að svara beint óróa þess sem spyr um eigin stöðu í þessu sambandi. Stafakóngur, valdsmaður sem mundar eldstaf sinn og horfir einbeittur til sjóndeildarhringsins, krefst þess að þú takir stjórnina í eigin lífi með hugrekki, skýrri sýn og einbeitni, og hættir að setja þig í stöðu ósjálfstæðis eða óvirkrar biðar. Lenormand-spilið Barnið færir þessu ráði tón hins nýja, hreinleikans, þess að sleppa takinu á því sem liðið er og getunnar til að byrja upp á nýtt af léttleika og forvitni, án fordóma eða gamalla byrða.

Saman gefa þessi tvö spil til kynna að skrefið sem þér hentar að taka sé að hefja nýja persónulega hringrás, með fullveldi Stafakóngs og ferskleika Barnsins. Þetta ráð fellur fullkomlega að greiningunni á hinni manneskjunni: frammi fyrir örmagna þögn hennar og tregðu á sá sem spyr ekki að halda áfram að leita eftir eða þrýsta á, heldur draga sig í hlé með reisn og beina orku sinni að því að skapa nýjar leiðir og verkefni sem færa gleðina og eldmóðinn aftur. Á næstu vikum birtast merkin um að þú sért á réttri leið sem léttir og skýrleiki í hugsun, en freistingin að leita aftur eftir sambandi eða láta undan depurð fortíðarinnar verður skýr viðvörun um að þú sért að hörfa aftur út á ófrjóa jörð. Borðið sýnir kraftana sem eru að verki og örmögnun hinnar hliðarinnar, en það er alfarið í höndum Ritu að ákveða hvort ríkja skuli yfir eigin framtíð eða halda áfram að þrjóskast við þögn sem hefur ekkert lengur að bjóða.

Um myndirnar á spilunum

Lýsing hvers spils í þessari skýrslu fylgir hefðbundnu myndmáli spilanna, sem er það sem gefur því merkingu. Spilastokkarnir endurspegla það ekki alltaf til fulls: smáatriði sem lýst er í textanum sést ef til vill ekki á málverkinu fyrir framan þig. Í því tilviki er það textinn sem spilið er lesið eftir — hann ber hina hefðbundnu merkingu.

Kóði þessarar lagnar

Þessi kafli leggur borðið upp aftur. Afritaðu hann og límdu hann inn undir „Líma inn lögn“ á www.soldaalma.pt: spilin fara aftur á sömu staði, og þaðan getur þú beðið um þessa skýrslu aftur án þess að draga þau á ný.

```
--- til að endurheimta þessa lögn ---
tiragem: sol_amor
baralho: tarot_casa+cigano
cartas: M2, G29, O1, G35, P7, G16, E10, G26, M1*, G20, O12*, G11, O8, G8, P14, G13
pergunta: Mér þykir mjög vænt um hann en mér finnst það alltaf vera ég sem leita eftir honum. Á þetta samband framtíð fyrir sér eða er það bara ég sem held í það?
```

Spilin sýna tilhneigingar og öfl að verki, ekki tryggðar staðreyndir.
Ábyrgðin og ákvörðunin eru alltaf í höndum þess sem spyr.
Sol da Alma-tarot · sjötíu og átta málverk gerð frá grunni fyrir þessa vefsíðu, í sama stíl og málverkið efst á forsíðu vefsins. Sol da Alma-Lenormand · málverk gerð frá grunni fyrir þessa vefsíðu.